

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2900

Vragen van het lid **Spekman** (PvdA) aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over *het korten van de alleenstaande ouderkorting op de WWB-uitkering*. (Ingezonden 19 mei 2009)

1

Bent u ervan op de hoogte dat gemeenten alleenstaande ouders met kinderen die boven de 18 jaar zijn, inwonend zijn en geen inkomen hebben, korten op de WWB-uitkering omdat zij de alleenstaande ouderkorting van de belastingdienst ontvangen?¹

2

Vindt u dit een wenselijke situatie? Zo ja, waarom? Zo nee, bent u bereid hier iets aan te doen?

3

Bent u ervan op de hoogte dat deze ouders hun kind in belangrijke mate onderhouden en dat de hogere bestaanskosten die hieruit voortvloeien niet in de bijstandsnorm inbegrepen zijn? Deelt u de mening dat de alleenstaande ouderkorting juist bedoeld is om deze kosten van verzorging te bestrijden? Zo nee, waarom niet?

4

Bent u ervan op de hoogte dat alleenstaande ouders in financiële problemen komen door deze korting?

5

Bent u bereid gemeenten op dit probleem te attenderen en ze te wijzen op de mogelijkheid om artikel 31 lid 2 onder a van de WWB te gebruiken zodat men niet gaat korten voor deze groep? Zo ja, hoe snel kunt u dit uitvoeren? Zo nee, waarom niet?

¹ Signaal binnengekomen bij de PvdA.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Klijnsma** (Sociale Zaken en Werkgelegenheid) (ontvangen 10 juni 2009)

1

Ja.

2 t/m 4

Allereerst wil ik het complementaire karakter van de Wet werk en bijstand (WWB) benadrukken. De WWB-uitkering is een aanvulling op de eigen middelen van betrokkene(n). Op grond van artikel 31, eerste lid, laatste volzin, van de WWB behoren tot de middelen in elk geval de ten aanzien van alleenstaande of het gezin toepasselijke heffingskorting als bedoeld in hoofdstuk 8 van de Wet inkomstenbelasting 2001. De alleenstaande ouderkorting is zo'n heffingskorting. Het is, met andere woorden, geheel conform de bedoeling en de systematiek van de WWB dat de alleenstaande ouderkorting, zoals u omschrijft,

wordt «gekort» op de toepasselijke bijstandsuitkering. Dit geldt zowel voor de alleenstaande ouder met kind(eren) ouder dan 18 jaar als de alleenstaande ouder met kind(eren) jonger dan 18 jaar. Bovendien is de situatie dat een kind boven de 18 jaar geen eigen inkomen heeft zeer ongebruikelijk vanwege het uitgangspunt dat personen vanaf 18 jaar als economisch zelfstandig worden beschouwd omdat zij worden geacht zelf in hun levensonderhoud te kunnen voorzien, hetzij door werk, hetzij door studeren (studiefinanciering of een toelage op grond van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten (WTOS)) of door een zelfstandig recht op bijstand. Zo er al van een dergelijke situatie sprake mocht zijn dan behoren de kosten van het levensonderhoud van een kind van 18 jaar of ouder niet tot de algemene noodzakelijke kosten van het bestaan van de ouder(s). Zodra het jongste kind 18 jaar wordt, wordt de alleenstaande ouder beschouwd als alleenstaande voor de WWB en deze heeft dan recht op de bijstandsnorm voor alleenstaanden. Gelet op het vorenstaande zie ik geen aanleiding om voor niet-onderhoudsplichtige alleenstaande ouders ter zake van de alleenstaande ouderkorting een uitzondering te maken op de geldende WWB-regels.

5

Ik zie geen noodzaak om gemeenten hier op te attenderen. De uitzondering van artikel 31, tweede lid, onderdeel a, van de WWB is niet van toepassing op de heffingskorting alleenstaande ouders omdat die korting geen verstrekking is ten behoeve van het kind, maar ten behoeve van de alleenstaande ouder. In artikel 31, tweede lid, onderdeel a, van de WWB gaat het om middelen die over de kas lopen van de belanghebbende, maar niet voor hem of haar zijn bestemd.